

MAAN ÄÄRIIN

Opettajien Lähetyksiitto ry:n jäsenlehti

- Jäsenkirje Norjasta s. 7
- Työpuuhia etänä ja lähietäisyydellä s. 8
- Tervehdys Makumirasta! s. 10
- Oravanpyörästä kondorin siiville s. 12

Kuuntelen illalla mustarastaan laulua. Katselen pöydällä olevia valkovuokkoja. On kevät.

Ilma on täynnä lintujen laulua ja puissa on hii-renkorvat. Maisema vihertää. Jaksan aina innostua kevästä, koska se on uuden alku. Pitkä pimeä talvi on takana, valo valloittaa.

Keravan vuosikokous on takana. Olimme kau-niissa Keravan kirkossa sunnuntaina 27.3.2022. Messussa lauloi upea kuoro. Marian päivän tekstit puhuttelivat.

Pidimme hyvän vuosikokouksen ja vielä päälle hallituksen kokouksen seurakuntatalolla.

Kiitos luottamuksesta. Jatkan kaksi vuotta pu-heenjohtajana.

Lähetysjuhlat ja Kirkkopäivät olivat 19.-21.5.2022. Myös OLL oli mukana. Meillä oli myyn-tipöytä Kirkkotorilla ja oma tilaisuus. Itse en päässyt mukaan, mutta ensi vuonna sitten Tampereen Lä-hetysjuhlilla olen mukana. Silloin onkin enemmän aikaa, sillä tämä on viimeinen vuoteni työelämäs-

sä. Sitten alkaa uusi vaihe elämässä eläkeläisenä.

Syksyllä alkaa toiminta toivon mukaan pyöriä taas normaalisti korona-ajan jälkeen.

Voisitko sinä pitää omalla paikkakunnallasi OLL-illan? Voit tilata toimistolta uusia Opettajien Lähe-tysliiton esitteitä jaettavaksi. Voit pitää myös uuden Lähetyskalenterin esittelyillan ja tilata kalentereja myyntiin syksyllä toimistolta. Voit pyytää kollegoitasi lukemaan kalenterin tekstit, runot ja raamatunlau-seet esitellessäsi kuvia.

Voitte OLL:n tukemiseksi myös askarrella jotakin ja pitää myyjäispöytää tai mitä uusia ideoita keksit-tekään. Kerro ideoistasi meille ja lähetä toimistolle s-postia (toimisto@opettajienlahetyksiitto.fi).

Jumalalla on lähetys ja lähetyksellä on kirkko. Toivon teille kaikille rohkeutta, uskoa, toivoa ja rak-kautta.

Hyvää kesälomaa ja aurinkoista kesää!

Tuija-Riitta, pj

2 / 2022 Opettajien Lähetysliiton jäsenlehti

Toimitus

Opettajien Lähetysliitto
Hallituskatu 29 A 20, 33200 Tampere
puh. 050-4648300
toimisto@opettajienlahetyksiitto.fi

Maan ääriin ilmestyy neljä kertaa
vuodessa. Jäsenmaksu oikeuttaa
lehden vuosikertaan.

Päätoimittaja

pastori Tuija-Riitta Heiskanen

Toimitussihteeri

Hanna Tamminen

Toimituskunta

seurakuntapastori Tuija-Riitta Heiskanen
lähetyspastori Tarja Laurila
opettaja Hannele Moisio
tutkija Kreetta Niemi
opettaja Hanna Rahkiola-Partanen
opettaja Sirkku-Maria Tammola

Etukannen kuva

Kummioppilas Sangita B.K., Nepal

Opettajien Lähetysliitto ry.

Suomen Lähetysseuran yhteisöjäsen,
perustettu vuonna 1913
Jäseniä 1266 (1.1.2022)

Tilit

Danske Bank FI57 80001600551148
Nordea FI89 11465000066730

Hallituksen pj.

Tuija-Riitta Heiskanen

Toimisto

Toiminnanjohtaja Hanna Tamminen
Hallituskatu 29 A 20, 33200 Tampere
puh. 050-4648300
Kotisivun osoite
www.opettajienlahetyksiitto.fi

Facebook

www.facebook.com/
opettajienlahetyksiitto

Kirjapaino

Kirjapaino Hermes, Tampere

TULEVIA TAPAHTUMIA SYKSYLLÄ OPETTAJIEN LÄHETYSLIITTOSSA

OLLIN TOIMISTO, HALLITUSKATU 29 A 20, TAMPERE

TI 27.9.2022 KLO 17: TARINOITA TANSANIASTA, KATRI NIIRANEN-KILASI

Olemme tavanneet talvella nimikkolähetä Katri Niiranen-Kilasin ottamalla Zoomin välityksellä etäyhteyden Tansaniaan. Syyskuussa saamme tavata hänet liveinä Suomessa OLL:n toimistolla ja kuulla tarinoita Maku-miran yliopiston opettajien täydennyskoulutushankkeesta ja muusta elämästä Tansaniassa.

Tapahtumaa on mahdollista seurata myös etänä. Ilmoittautumiset Zoom-tilaisuuksiin: toimisto@opettajienlahetysliitto.fi

LOKAKUUSSA: DEEP TALK -ILTA, TUULA VALKONEN

Deep Talk on Tuula Valkosen kehittämä yhteisöjen kehittämisen menetelmä. Sen pohjana on amerikkalaisen Jerome Berrymanin luoma Godly Play -uskontokasvatusmenetelmä, johon on lisätty yhteisötyöskentelyä ja henkisiä harjoituksia. Kaikki lähtee ikäikaisista kertomuksista, joiden kautta siirrytään peilaamaan osallistujien omaa ja heidän yhteisönsä elämää. Deep Talkia on testattu niin erilaisissa työyhteisöissä kuin esimerkiksi koululuokissa – ja se toimii! Olennaisia menetelmässä ovat dialogisuus, arvostava kuuleminen ja leikin tila, jossa kaikki ajatukset ovat sallittuja.

Tarkemmat tiedot ja mahdolliset muutokset OLL:n nettisivuilla: www.opettajienlahetysliitto.fi

OPETTAJIEN LÄHETYSLIITON UUSI ESITE SAATAVILLA

Jos haluat jakaa esitteitä omalla paikakunnallasi ja mahdollisesti koulullasi, voi tilata erän esitteitä toimistolta: toimisto@opettajienlahetysliitto.fi

MENNEET TAPAHTUMAT

VUOSIKOKOUS JA HALLITUKSEN KOKOUS KERAVALLA 28.3.2022: TUKEA UKRAINAN PAKOLAISILLE

Opettajien Lähetysliiton vuoden 2022 vuosikokous järjestettiin Keravalla, jossa päivän ohjelmaan sisältyi messu, lähetysslounas ja Opettajien Lähetysliiton vuosikokous. Messussa kuultiin keravalaisen opettajien Ilona-kuoroa. Myös lähetysslounaan aluksi saatiin nauttia hienosta musiikkiesityksestä, kun veljekset Toivo ja Väinö Repo esiintyivät kanttori Katariina Kopsan säestyksellä.

OLL:n puheenjohtaja Tuija-Riitta Heiskanen ja Etiopian nimikkolähtettinä aiemmin toiminut, OLL:n hallituksen jäsen Päivi Anttila kertoivat osallistujille Opettajien Lähetysliiton ja Suomen Lähetysseuran työstä.

Lounaan jälkeen pidetyssä vuosikokouksessa hyväksyttiin vuoden 2021 tilinpäätös ja toimintakertomus. Tuija-Riitta Heiskanen valittiin

jatkamaan puheenjohtajana kahdeksi vuodeksi eteenpäin.

OLL:n hallitus kokoontui vielä omaan kokoukseen vuosikokouksen jälkeen ja päätti muun muassa avustaa Ukrainasta so-

taa paenneita pakolaisia Ukrainan naapurimaissa (mm. Puolassa) Suomen Lähetysseuran Katastrofirahaston kautta. Avustussumma 20 000 euroa on maksettu toukuun alussa.

Yllä:
Soittajaveljekset Väinö ja Toivo Repo isänsä kanssa, oik. säestäjä Katariina Kopsa

Vasemmalla:
Kuvassa muutamia OLL:n hallituksen jäseniä: vas. Hanna Rahkiola-Partanen, Anne Kovanen, Timo Virtanen, Päivi Anttila ja Esa Latvala.

OLL:N TILAISUUS OULUN LÄHETYSJUHLILLA TARJOSI MONIPUOLISTA OHJELMAA

Opettajien Lähetysliitolla oli oma tilaisuus lauantaina 21.5.2022 Kirkkopäivillä ja Lähetysjuhlilla. Nimikolähetit Juha Valta ja Riikka-Maria ja Tomas Kolkka kertoivat töistään Nepalissa sekä Papua-Uudessa-Guineassa ja Thaimaassa. Päivi

Anttila lauloi Riikka-Maria Kolkkan säestyksellä. Tilaisuudessa nähtiin myös ensimmäinen Antti Vuoren tuottama ja Siina Hirvosen ja lapsikuoron esittämä lasten leikkilauluvideo. Videoita on tulossa ensi syksynä OLL:n omalle YouTu-

be-kanavalle, lisätietoja seuraavassa lehdessä.

Monet ihmiset poikkesivat myös OLL:lla esittelyteltalla Kirkkotorilla, joka sijaitsi Oulun teatterin vieressä.

Yllä vasemmalla: Juha Valta kertoi työstään Nepalissa.

Yllä oikealla: Pirjo Malkamäki toivotti yleisön tervetulleeksi.

Vasemmalla: Päivi Anttila lauloi ja Riikka-Maria Kolkka säesti.

Kuvat Esa Latvala.

Riikka-Maria ja Tomas Kolkka muistelivat aiempia lähettivuosiaan Papua-Uudessa-Guineassa ja tämänhetkistä työtään Lua-kansan parissa Thaimaassa. Kolkat palaavat Thaimaahan syksyllä kahden etätyövuoden jälkeen. Kuvat Esa Latvala.

JARMO LEHTINEN VIERAANA NAMIBIA-ILLASSA 28.4.2022

Osa kuulijoista seurasi paikan päällä toimistolla ja osa etänä Zoom-yhteydellä torstaina 28.4.2022 rakennusarkkitehti Jarmo Lehtistä. Hän kertoi ja näytti kuvia lasten päiväkodin rakennushankkeen etenemisestä Oniipassa, Namibiassa. Päiväkotito on rakennettu suomalaisen Block Solutions -nimisen

yrittäjän kehittämistä moduuleista, joiden hiilijalanjälki on lähellä nollaa. Materiaalina käytetään pääosin kierrätysmateriaaleja, kuten kierrätysmuovia ja ekologisesti kuitupohjaista biokomposiittia. Ekologisuuden lisäksi etuna on myös rakennuksen pystyttämisen nopeus, jota paikalliset rakentajat-

kin ihmettelivät.

Eläkkeellä oleva Lehtinen on toteuttanut vapaaehtoistyönään monenlaisia hankkeita sekä Suomessa että Namibiassa. Hän on auttanut Opettajien Lähetysliittoa jo kahden asunnon remonttien suunnittelussa ja toteutuksessa Tampereella ja Kemissä.

Kuvassa uusi päiväkotito, jossa on enemmän tilaa lasten leikeille sekä laajennetulla pihalla että sisällä.

Jäsenkirje Norjasta

Tervehdys täältä Norjasta syntymä-kaupunkiini Tampereelle ja sinne OLL:n toimistoon. Olin aikanaan OLL-jäsen toimiessani opettajana Pieksämäellä 1958-69. Muutin sitten norjalaisen mieheni mukana Norjaan Mo i Ranaan. Maksoin ainaisjäsenmaksun ja saan edelleen tänne MAAN ÄÄRIIN -lehden. Liityin Mo i Ranaan kirkkokuoroon, olin laulanut vastaavassa myös Suomessa. Laulaminen on myös hyvää kieliharjoitusta. Kuoro harjoitteli Mo i Ranan kirkossa. Kotiin lähtiessä kuulin jonkun sanovan: "Husk LMF" = muista LMF.

Kysyin sitten kerran, mikä tuo LMF on ja sain tietää, että se on OLL. Kerroin olleeni jäsen Suomessa ja saan yhä OLL-jäsenlehden. Jonkin ajan kuluttua kysyttiin, haluaisinko olla LMF-jäsen täällä. En voinut olla ala-asteen opettajana kielen vuoksi. Minulla oli toinen työ, mutta LMF-jäseneksi kelpasin.

Mo i Ranan LMF on perustettu 1966 ja vuonna 2021 se täytti 55v. Koko Norjan LMF on perustettu 1902 ja täyttää siis 120 v. vuonna 2022. Paikallisia jäseniä on n. 15. Kokoonnumme on kerran kuussa toistemme luona. Toimin Ranan rahastonhoitajana – kolehdit ja jäsenmaksut. Kutsuin muutaman kerran kaikki aloittamaan syyskautta tunturimökillämme, kokopäiväkokous lauantaisin. Ohjelman ja syömisten lomassa oli hienoa saada olla ulkona ja katsella vastaisen Ortfjell-tunturin ainaisia lumihuippuja. Jos ao. kokous olisi ollut Suomessa, olisivat kaikki naiset menneet lauantaisaunaan, mutta se ei ole tapana Norjassa. Muuta-

Kutsuin LMF-ryhmän muutamana syksynä tunturimajallemme aloittamaan syyskautta. Taustalla on Ortfjell-tunturi, siellä oli jo uutta lunta, ja huippu, joka ei kuvassa näy, on kesälläkin lumen peitossa. Laadin ohjelman, välillä saivat nauttia ulkona syysruskasta. Tarjosin syyssoppaa ja lettuja (suomalaisittain) sekä kakkukahvit. Ryhmä täytti 50 vuotta 2021.

ma vuosi sitten on LMF hyväksynyt myös miesjäseniä. Suomessa miehiä oli jo siellä asuessani. Itse olin mukana Moi Ranassa 45 vuotta. Mieheni kuoleman jälkeen muutin lähemmäs perhettäni 700 km etelään, Dombåsiin, jossa ei ole paikallista LMF-ryhmää. Seuraankin sen toimintaa lehtien välityksellä.

Kerran kauan sitten – en muista vuotta – olin isovanhempieni luona Pirkkalassa. Juuri silloin oli joku OLL:n kokoontuminen siellä – ja päätin lähteä mukaan. Tapasin siellä tuttuja ja mm. Päiväkummun silloisen isäntäväen, Lulu ja Reijo

Salosen. Päiväkumpu oli lapsuudenkotini 19 vuotta vuoteen 1955. Sieltä hoidetaan nyt lähetyksiasiaa. Siellä on usein myös opettajien lähetyspäivä. Rakkaana muistona on Riihikirkko, jossa sodan jälkeen puin isäni kanssa ruista – ja jossa mieheni Per ja minut vihittiin 8.10.1967. Olin ensimmäinen morsian siellä.

Olen poikennut aina Suomen matkalla Päiväkummussa, viimeksi 2017. Kaikki on muuttunut paljon, vain aitta ja sauna rannalla olivat kuin ennen.

Seuraan tällä Suomen asioita YLE 1:n kautta. Kuuntelen aina

sunnuntaisin jumalanpalvelukset, aikaeron vuoksi klo 9.00.

On ollut rikastuttavaa kokea kahden maan oloja ja elämää.

Hyvää jatkoa OLL:n toiminnalle sekä kaikille teille OLL:n Suomen toimistoon ja kullekin teille omassa tehtävässään.

”Evangeliumi on ilmaista” sanoi Tuija-Riitta Heiskanen, ”mutta sen vieminen maksaa”.

Me OLL ja LMF jäsenet olemme mukana eteenpäin viemisessä. Ja samalla hoidamme omaa hengelistä kasvuamme.

Terveisin Liisa

Otteita nimikkolähetysten kirjeistä. Botswana, Marja Alastalo

Työpuuhia etänä ja lähietäisyydellä

...Kävin helmikuun alussa Namiabiassa tapaamassa niin työtovereita Lähetyseuran puolelta kuin myös Namibian kirkon johtoa ja Lähetyseuran kahta uutta stipendiaattia. Namibian kirkko kävi viime vuoden aikana läpi melkoisen myllerryksen, kun molemmat piispat jäivät eläkkeelle ja kirkolle valittiin uusi johto. Olikin nyt hyvä päästä tapaamaan teologian tohtori Gideon Niitengeä, joka ns. moderaattorina johtaa kirkkoa seuraavat kaksi vuotta. Hän allekirjoitti kirkon puolesta stipendiaattisopimukset kahdelle pastorille, Venolia Kamanyalle ja Titus Shiwapolle, jotka aloittavat ensi viikolla teologian kandidaatin

Etätöissä.

opinnot Paulinum teologisessa seminaarissa. Paulinum seminaari on käynyt läpi evaluaatioprosessin ja sen suosituksia on nyt laitettu toimeen. Tavoitteena on, että vuoden 2023 alusta kaikki niin organisaatioon kuin toimintaan liittyvät uudistukset olisi otettu täysin käyttöön. Luterilaisen teologisen koulutuksen tilanne eteläisessä Afrikassa on hyvin huolestuttava ja siksi toivomme Paulinumille kovasti myötätuulta purjeisiin!

Francistownissa lasten ja nuorten tukiohjelma, Tsholofelong, järjesti marraskuun lopussa leirin koulunsa eri tasoilla päättäneille lapsille ja nuorille. Nämä leirit ovat olleet välillä hieman tauolla koronapandemian vuoksi mutta nyt oli mukava nähdä, että Tsholofelongin väki oli saanut koottua nuoria yhteen puhelemaan heitä mietityttävistä asioista mutta samalla myös opettelemaan uusia taitoja erilaisten instrumenttien soittamisen myötä. Francistownin seurakunta ja Tsholofelong-ohjelma menettivät viime vuonna merkittävän työntekijän, kun diakoni ja työn koordinaattori Bontle Masego menehtyi koronaan. Nyt tukiohjelmaa viedään eteenpäin seurakunnan kirkkoherra Geoffrey Nkangan, ohjelman pitkäaikaisen työnteki-

jän, Bonolo Baiphetlhin ja talousasioista vastaavan Karabo Moleten toimesta. Päiväkotikäisten lasten tukemisesta on luovuttu ja nyt keskitytään tukemaan kouluissa olevien lasten ja nuorten koulunkäynnin ja omille jaloilleen aikuistumisen toteutumista. Noin 60 lasta ja nuorta saa apua ja tukea tänä vuonna tästä ohjelmasta. Tsholofelong-ohjelma on ollut muuttamassa nimeään muotoon Naya Lorato (Anna rakkautta), koska ajatuksena on ollut rekisteröidä ohjelma seurakunnan ja kirkon toiminnasta erilliseksi järjestöksi. Yrityksillä, suurlähetystöillä yms.

tahoilla on varoja, joita voitaisiin anoa tällaisiin lapsia ja nuoria tukeviin toimintoihin, mutta koska toiminta tapahtuu kirkon yhteydessä, monet tahot suhtautuvat anomuksiin kielteisesti. Tätä solmukohtaa on yritetty saada purettua valmistelemalla erillisen järjestön perustamista. Jää kuitenkin nähtäväksi, pystyykö seurakunta ja sen johto polkaisemaan pystyyn tällaista järjestöä kaikkien muiden moninaisten seurakunnan pyörittämiseen liittyvien haasteiden keskellä. Aika näyttää senkin.

Siunaavin terveisin, Marja

Elcin Dr Gideon Niitenge.

Kokous uusista stipendiaateista.

Tervehdys Makumirasta!

Lämpimät terveiset teille opettajien täydennyskoulutushankkeestamme Pohjois-Tansaniasta Merun maakunnasta. Hankkeeseemme on valittu 24 yläkoulua, joista suurin osa on kyläyhteisöjen perustamia vähäisillä resursseilla varustettuja kouluja. Koulutushanke koostuu monesta palasesta, joista konkreettisin on kasvimaiden perustaminen jokaiseen hankekouluun. Tässä kirjeessä kurkistamme Makumiran yläkouluihin, missä muiden hankekoulujen tapaan perehdyttiin viime vuoden puolella uusiin ja samalla ikiaikaisiin kasveihin ja niiden viljelyyn.

Kotoperäiset kasvit kestävät kuivuutta paremmin kuin vieraslajit

Luokassa on odottava hiljaisuus. Maatalousalan kouluttajat Simon Sabora ja Happy Martin ovat saapuneet Makumiran yläkoululle. Heillä on mukana puuntaimia, pen-

saista katkaistuja oksia, keittoastioita, kauhoja, pari kerosiinikeitintä. Työkalujakin heillä on: kuokkia, lapioita, kastelukannuja, harava. Opettajat ovat jo edellisenä päivänä valinneet eri luokista 30 oppilaan ryhmän, jonka päivä ei tänään noudata normaalia lukujärjestystä. Nyt he istuvat pulpeteissa ja silmäilevät uteliaasti vieraita ja heidän tuomisiaan.

Ilmenee, että vieraiden tuomat oksat eivät ole mistä tahansa tienvarsien pusikoista. Kassava, chaya, katuk ja moringa ovat monivuotisia kasveja, joiden lehdistä voi valmistaa proteiini- ja vitamiinirikasta kasvimuhennosta. Simon ja Happy opastavat oppilaita. Kassava on perunaa muistuttava eteläamerikkalainen kasvi, jonka portugalilaiset kauppiaat toivat Afrikkaan melkein 400 vuotta sitten. Yleensä kassavasta käytetään ravinnoiksi tärkkelystä sisältävät mukulat, mutta nyt mielenkiinnon

kohteena ovatkin kassavan lehdet. Pensasmaisen kasvin lehdet sisältävät proteiinia, A-vitamiinia, rautaa. Parhaimmaksi proteiinin lähteeksi osoittautuu kuitenkin katuk, alunperin eteläaasialainen kostean tropiikin kasvi. Kassavan, chayan ja moringan etuna on kuitenkin, että ne menestyvät hyvin niukkaravinteisessa ja kuivassa maaperässä. Nämä kotoperäiset kasvit kestävät kuivuutta paremmin kuin vieraslajit ja soveltuvat hyvin myös Merun alueelle. Simonin ja Happyn opetus ei jää pelkäksi luokkahuoneen teoriaksi ja liitutaulun muistiinpanoiksi. Iltapäivän kuluessa oppilaat valmistavat vierailevien opettajiensa johdolla pienissä ryhmissä neljän sortin kasvimuhennosta. Makutestissä suosituimmaksi nousee moringamuhennos.

Teoriasta käytäntöön. Päivän päätteeksi oppilaat istuttivat koulun pellolle avokadopuun taimia ja chayapensaasta pistokkaita.

Kasvimaalta ruokaa koulun ruokalaan

Makumiran yläkoulun rehtori James Somi kertoi koulutuspäivän tuloksista elokuussa 2021. - Chaya-pensaiden kasvu lähti aluksi hitaasti liikkeelle, mutta nyt ne kasvavat hyvin. Käytämme chayaa koulun ruokalassa. Kun perinteiseen kouluruokaan papumuhennokseen lisätään chayaa, ruuasta tulee ravinteikkaampaa ja oppilaat saavat maukkaampaa ruokaa. - Olemme myös onnistuneet leikkaamaan koulun ruokakuluja, koska saamme nyt chayaa koulun omalta pellolta. Koulun oma kasvima tuottaa lisäksi tomaattia, munakoisoa ja kiinankaalia. Oppilaat ovat saaneet koulutuksen myötä tietoja ja taitoja, joita he ovat vienneet myös kotiin vanhemmilleen. Monella perheellä on nyt enemmän valmiuksia omavaraiseen kasvimaaviljelyyn.

Koulutushankkeen ympäristökasvatusteeman myötä kaikkiin 24 hankekouluun on perustettu kasvima, joista koulujen opettajat ja oppilaat ovat vastuussa. PITA-hankkeen yhteistyökumppanina on maa-

talousalan järjestö ECHO, Simon Saboran ja Happy Martinin työnantaja, joka tarjoaa kasvimaaviljelyn tietoja ja taitoja hankekouluille.

Koulutushankkeemme jatkuu 2022-2025

Joulun alla saimme Lähetysseurasta iloisen uutisen: koulutushankkeemme jatkuu myös uudella hankkeudella 2022-2025. Paljon on jo mietitty ja suunniteltu uutta hankkeautta varten, mutta vielä on suunniteltavaa edessä. Meillä on nyt mahdollisuus valita uusia kouluja hankkeeseen ja rekrytoida lisää kouluttajia työtä tekemään. Kerron näistä tulevista vaiheista seuraavissa uutiskirjeissäni.

Mikä PITA-hanke on?

PITA-hanke on pohjoistansanialaisen Merun alueen yläkoulun opettajien täydennyskoulutushanke. PITA on lyhenne hankkeen englanninkielisestä nimestä Participatory and Integrative Teaching Approach. Nimessä leikitellään englannin ja swahilin kielellä. Swahilin kielen verbin pita merkitys on ohittaa, ylittää (odotukset), läpäistä (kokeet).

Nimensä mukaisesti PITA-hankkeen päämääränä on vahvistaa syrjäytymisvaarassa olevien lasten ja nuorten koulunkäyntiä.

PITA-hankkeen tavoitteena on vahvistaa opettajien taitoja seuraavilla alueilla:

1. Oppilaskeskeinen kielitietoinen pedagogiikka
2. Sekä tyttöjen että poikien oppimista vahvistava sukupuolitietoinen opetus ja ohjaus.
3. Ympäristökasvatus oppiaineraajat ylittävänä monialaisena oppimiskokonaisuutena.

Ympäristökasvatukseen liittyy myös koulukasvimaiden perustaminen ja viljely.

PITA on Makumiran yliopiston aineenopettajakoulutuksen ja Lähetysseuran yhteishanke. Makumiran yliopistokampuksen ulkopuolelle, ruohonjuuritason koulutyöhön suuntautuva hanke vahvistaa myös Makumiran omaa aineenopettajakoulutusta.

Hankkeen rahoituksesta on vastuussa Suomen Lähetysseura, ja sitä tuetaan myös Suomen kehitysyhteistyövaroin.

Terveisin Katri

Oravanpyörästä kondorin siiville

Seikkailukertomus kahden opettajan ja kahden oppilaan matkasta maailmanääriin ja takaisin osa 1/2

Kertomuksen neljä kertojaa:

Siska Hankela on monelle lehden lukijalle tuttu nimi. Alakoulun opettajan hommien välissä Siska sai toimia vuoden 2016–17 OLL:n vt. toiminnanjohtajana. Lähetyskipinä syttyi jo lapsuudesta. Siska vietti ensimmäiset 17 vuotta isänsä kotimaassa Indonesiassa hänen ja suomalaisen äitinsä lähetystyötä seuraten.

Lauri on myös lähetyslapsi. Etio-
pian ja Namibian ajat jättivät halun

löytää joskus oma paikka merkittävältä tuntuneessa lähetystehtävässä. Afrikan luonto lienee yksi osasy siihen, että Lauri valmistui biologian opettajaksi. Yläastetta onkin käytyä 12 vuotta omien kolmen päälle. OLL tuli tutuksi ensin lapsuusperheen lähettäjänä, sitten äidin ja lopulta myös vaimon työpaikkana.

Saara sai käydä ensimmäiset viisi kouluvuottaan Lempäälässä. Kuudennen kouluvuotensa aikana Saara sai isältään tartunnan lintuinnostukseen ja bongasi 107 lintulajia, joista papukaijat eivät olleet edes eksoottisimpia. Kirjojen

lukeminen ja silläpä myös koulunkäynti on Saaralle ilo.

Elsa nimesi jo viisivuotiaana Indonesiassa käydessämme itsensä Seikkailija-Elsaksi, joten lähtemisen ei häntä jännittänyt. Voihan Väli-Amerikassakin leikkiä, kiipeillä, leipoa ja pelata lautapelejä. Korona järjesti mahdollisuuden testata kotona opiskelemista. Sen onnistuminen myös vauhdikkaammalta tyttäreltä oli iso rohkaisu hurjia suunnitteleville vanhemmille.

Olipa kerran...

No, vanhemmilla oli siis jo se lapsuudesta saatu lähetyspöppö. Sitten tulivat ammatin ja puolison etsintä, joissa molemmissa molemmilla oli yhtenä kriteerinä "toimii myös lähetyskentällä". Kirjamme seuraavalla aukeamalla aukeni kuitenkin perihämäläinen maisema Lempäälästä. Kun siellä elämään annettiin hyvät työpaikat, kaksi tyttäretä, omakotitalo, auto sekä sukua ja ystäviä ympärille, niin millä perusteella sitä lähtisi sivua kääntämään? Pisteenä i:n, tai Lempäälässä pareminkin ä-kirjainten, päällä oli elävä seurakunta, jossa sai olla mukana Jumalan valtakunnan asialla.

Jossain kohtaa hämäläismaisemaan ja kotimme kahvipöytään ilmestyi suomalaiscostaricalainen Silvojen perhe. Jumala alkoi monella tapaa puhutella uudelleen lähetystyöstä ja Costaricasta. Väli-Amerikka tuntui hupsulta ajatukselta, kun sekä Aasian että Afrikan suunnalta olisi ollut tuttuus-
setua. Unien kautta puhuttelu oli uutta, mutta yhtenä aamuna Lauri heräsi mielessään entuudestaan

Hankelan perhe asuntonsa takapihalla.

YWAM Nicoyan DTS-kurssi 2021–22 (kuusi suomalaista, kaksi costaricalaista, yksi suomalaiscostaricalainen, kolme amerikkalaista, yksi kanadalainen ja yksi hollantilainen)

Piñata kuului syntymäpäiviin.

tuntemattoman, mutta tunnistettavan linnun kuva. Tutkimustyöllä selvisi, että kyseessä on Costa Ricassa yleinen kalkkunakondori. Tiesittekö muuten, että kalkkunakondori mainitaan Raamatussa? Laurin Raamattu-sovellus jumittui viikoksi Jesajan kirjeen 43 luvun rohkaisuun: "Katso minä luon uutta! Nyt se puhkeaa esiin – ettekö huomaa..." Myöhemmin samassa jakeessa puhutaan erämaan pedoista ja linnuista. Laurin lukema Message-käännös on keksinyt laittaa linnulle lajiksi... kalkkunakondorin!

Huomasimme ja uskalsimme lopulta lähteä, kun meille oli annettu kaikki matkaeväät valmiiksi pakatuina (melkein valmiiksi pureskeltuinakin) ja kutsuliput käteen. OLL osallistui lähtölaskentaan lupamalla taloudellista tukea matkallemme ja palstatilaa kokemuksillemme.

Kohti tuttua tuntematonta

Syyskuussa 2021 matkalaukkumme siis nostettiin Costa Ricaan pääkaupunkiin San Joseen lentävän koneen kyytiin. Siellä pienessä Corral de Piedran kylässä odotti pieni vaaleanpunainen talo. Ensimmäisenä aamuna taloa vastapäätä olevan aidantolpan päässä istui unesta tuttu kalkkunakondori, unessa ihmetystä herättäneessä asennossa! Oli varsin etuoikeutettua saada kokea näin selvästi olevansa oikeassa paikassa! Vaikka saimme huomata, että kondoreita on Costa Ricassa kuin pikkulokkeja Ahtialanjärvellä, toista kertaa ei vastaavaa poseerausta kohdallemme tullut. Corral de Piedrassa meitä odotti myös Silvojen perhe ja DTS-lukujärjestys seuraavaksi viideksi kuukaudeksi.

Puutarhatyöt ovat kuulemma terapeuttisia... riippuu lämpötilasta!

Tyttöjen kanssa käsityötunneilla työstetty portti paikallaan talomme edessä.

Discipleship Training School

Silvat toimivat lähetystyössä YWAM eli Youth With A Mission -nimisen kansainvälisen eri kirkkokunta-taustoista olevien ihmisten muodostamassa lähetysjärjestössä. Osa järjestön ydintoimintaa ovat Opetuslapseuskoulut eli DTS:ät.

Sellaiseen mekin pääsimme "kasvamaan läheiseen suhteeseen Jumalan kanssa, kypsymään ihmisinä ja oppimaan jakamaan ilosanomaa myös muille". Ensimmäiset kolme kuukautta olivat varsin intensiivistä "luentovaihetta". Viikkojen otsikot vaihtelivat Ju-

malan isänsydamästä Maailman-katsomusviikkoon ja Raamatusta Hengelliseen sodankäyntiin. Mukana kulki koko ajan myös ajatus järjestön moton "tunne Jumala ja tee Hänet tunnetuksi" toisen osan toteuttamisesta. Opiskelun ohessa saimme olla mukana keskuksen viikkotoiminnoissa mm. jakamassa perheillä, leikittämässä ja opettamassa lasten kerhossa, kohtaamassa ja ruokkimassa lähikaupungin kadulla, remontoimassa leskirouvan asunnolla ja tietenkin tiskaamassa, kokkaamassa ja siivoamassa keskuksella. Kolmen keskusteleavamman ja pohtivamman kuukauden jälkeen olisi lisäksi edessä kahden kuukauden harjoitteluvaihe, jossa lähdettäisiin reissunpäälle ja auttamaan jollain toisilla lähetyskentillä kaikessa, mihin apua tarvittaisiin.

Mutta ei mennä asioiden edelle, sen enempää kuin todetaksemme, että voimme lämpimästi suositella Opetuslapseuskoulua uskon hoidon ja kasvun edistäjänä myös kokeneemmille kristityille. Mielestämme juuri opiskelun ja käytännön yhdistäminen teki kokemuksesta rikkaan ja kokonaisvaltaisen. Mahdollisuus irrottautua oravanpyörästä eli omasta kotiympäristöstä, töistä ja kulttuurista on oiva keino ravistella itseään ja raivata tilaa Jumalalle ja päänsisäisille prosesseille.

Kotikoulu ja oma Sauna

Koululaistemme tavallinen päivä alkoi aikaisella herätyksellä. Aamun viileydessä ehdimme syötyämme käydä ensimmäisen tunnin vanhempien eli opettajien vetämänä. Tyypillisenä aamuna Lauri ja Saara istuivat takakuistilla taivaamassa ruotsia, kun Siska ja Elsa hahmottivat jakolaskuja keit-

tiön pöydän ääressä. Vanhempien käveltyä asemalle omille opinnoilleen tytöt opiskelivat tehtävälستان mukaan itsenäisemmin. Saara sai isosiskona auttaa Elsaä äidinkielen sanaluokkien hallitsemisessa ja Elsa puolestaan muistuttaa välituntien pitämisestä. Lounaalle käveltiin asemalle ja tarvittaessa iltpäivällä tehtiin vähän lisää. Taito- ja taideaineita opiskeltiin usein arkeen integroituina, kun vaikkapa kiivettiin ryhmän kanssa vuorrenhuipulle auringonnousua katsomaan, rakennettiin pihalle portti pitämään lehmät pois, koristeltiin kakkua taas yhdelle syntymäpäivälle tai koitettiin saada yhteydet pysymään pystyssä Zoom-kanteletunnin ajan.

Siska oli rukoillut tytöille eläinseuraa ilahduttamaan kavereiden jäädessä Suomeen. Eläinelämyksiä piisasikin aina kyläraitin kulkurihevosesta lukuisiin koirakoh- taamisiin. Jumalan huolenpito tuli kuitenkin syliin asti, kun saimme uuden perheenjäsenen. Lauri ja Diego Silva pelastivat iltahämärissä jalkapallopelellin jälkeen hylätyn kissanpojan kyytiinsä pellon- laidasta. Joku käärme tai kondori jäi ilman ateriala, mutta kissalla ei sen jälkeen ollut huomiosta pulaa Saaran ja Elsan hoivissa. Koska asemalla asui Sisu-niminen kissa, tuli tästä leikkisästä hyvätahdon- lähettiläästä Sauna. Saunan rooli ja rakkaus ovat olennaisen tärkeä osa meidän sopeutumiskertomus- tamme. Jumala osaa johtaa ja hoi- taa meitä ja kissanpoikia arvaamattomilla tavoilla.

Siska Hankela

Tulossa osa 2/2: Nicaraguaan, Ha- vaijille vai Meksikoon eli mitä har- joitteluvaiheessa tapahtui ja pär- jääkö perhe reppureissussa

Saara jaksoi Tyynessä valtameressä uidun liikuntatunnin jälkeen kutoa käsityötunnin villasukkaa.

Elsa ja Sauna ympäristöopin tunnilla. Tehtävänä toimittaa isän pus- sittama korallikäärme pois jaloista.

Nimikkolähetit 2022

**Marja Alastalo,
Botswana**

Alueellinen ohjelma-
päällikkö eteläinen ja
itäinen Afrikka

**Eeva-Liisa Rantasuo-
mela, Angola**

Eteläisen Afrikan kehi-
tysyhteistyöhankkeet
(KYT-hankkeet)

**Katri Niiranen-Kilasi,
Tansania,**

PITA -osallistava opetus

**Tuula Kosonen,
Thaimaa**

**Riikka-Maria ja Tomas
Kolkka, Thaimaa**

**Satu Haapanen,
Israel/Lähi-iltä**

**Juha Valta,
Nepal**

Nimikkokohteet

Nimikkokohteet Afrikassa

- Habrun ja Leghedan alueen naisten voimaannuttaminen, ETIOPIA
- Shangalalan instituutin vahvistuminen, ANGOLA

Nimikkokohteet Aasiassa

- Peshawarin hiippakunnan lukutaitotyö, PAKISTAN
- Raamatunkääntäminen, kristillinen kirjallisuustyö,
- PAPUA-UUSI-GUINEA
- Ebenezer-raamattukoulu,
- NEPAL

Nimikkokohteet Kiinassa

- Inklusiivisen opetuksen kehittäminen – kuulovammaisten liittäminen tavalliseen luokkaopetukseen
- Taakse jätettyjen lasten
- elämäntaitojen vahvistaminen Hunanin maakunnassa
- Orpojen ja haavoittuvassa asemassa olevien lasten tukeminen

Opettajien Lähetysliitto toivottaa hyvää kesää!